

TA BITVA JE DUCHOVNÍ

CECIL duCILLE

(Květen 1983)

Chvála Bohu. Jsem nadšený tím, jak Bůh jedná, protože mi promluvil slovo, a když se Mavis modlila, jen jsem vzal do ruky Bibli, otevřel ji a našel „...*není bojování naše proti tělu a krvi...*“ (Ef 6,12) Také mi řekl, že máme začít kázání v 16. kapitole Zjevení, ve verši 13 a 14.

„A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. Nebo jsou duchové d'ábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.“

Chvála Pánu. Bůh mi ukázal obraz, jak z úst každého z těch tří vyšla jedna žába.

„A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám.“

Jinými slovy, falešný prorok reprezentuje falešnou církev a celá ta věc je vlastně duchovní boj. Na tom, co se děje, není vůbec nic přirozeného. Přirozené věci, které vidíme, zvláště ty, které proti nám povstávají, jsou jenom projevem duchovních věcí, které tu jsou. Jinými slovy, opravdu reálné věci jsou ty, které nejsou vidět. Před nedávnem nás Bůh nabádal, abychom se posunuli na jinou úroveň porozumění. Už nepovažujte věci, které se dějí kolem vás, za přirozené, to, co se vám děje, co vás postihne. Ať už je to co chce, není to přirozené. Proti nám bojují mocnosti. V minulosti byly omezované víc než nyní. Byly uvolněny, protože je Bůh musí shromáždit k poslední bitvě. Musí jim dovolit, aby naplnily svůj pohár zloby a přestoupení proti Bohu.

Vidíme, že se každý den víc a víc posouváme v čase kupředu. Zdá se, že proti nám povstává více a více věcí a čím dál víc neviditelných mocností. Dábel má povolení vypustit duchy, kteří nikdy předtím uvolnění nebyli. Jsou duchové, nad nimiž člověk dosud nezvítězil. Nikdy je

nikdo neporazil. Umíte si to představit? Po celá tisíciletí. A tak získávají troufalost. Chci říct, že jsou mnohem smělejší než kdysi. Když jim dáte sebemenší příležitost – kdybych vám to tak mohl celé předat. Příležitost myšlenky...

Už nepovažujte věci, které se dějí kolem vás, za přirozené.

Přišel za mnou duch a podsunul mi myšlenku. Neodmítl jsem tu myšlenku, ale určitě jsem ji ani nepřijal. Ale on odešel a řekl, že jsem souhlasil, protože jsem nepovstal a nenapomenul to a okamžitě jsem to neodmítl. A tak se zaháčkoval, nebo si to aspoň myslel, a když jsem pak povstal a napomenul ho, začal protestovat, že nedržím slovo – já mu ale žádné slovo nedal. To jsou takové prosté věci, kterých si možná ani nevšimnete, ale dějí se ve vašem životě. Vede se duchovní bitva a vy jste v přední linii. Už není čas relaxovat a říkat: „Neber to tak vážně,“ když se nám dějí různé věci.

Máte-li sen, věnujte mu pozornost, protože Boží duchové (dobře poslouchajte) mají právo vám dát sen nebo vnuknout nápad. Všimli jste si, že sny nejsou přímočaré? Málokdy bývají. Nemají zasahovat do dění. Rozumíte? Ale mohou vám napovědět. A když budete dostatečně vnímaví, uchopíte myšlenku, půjdete za Bohem a On k vám bude mluvit.

Bratr Campbell říkal, že ďábel mnohokrát přichází a říká Bohu:

„Ale ty jsi mi odepřel má práva. Proč jsi mi to udělal?“

A Bůh mu odpoví: „Protože mě o to žádali.“

A to je jedna z oblastí, v níž se nám na modlitbách nedostává. Zapomínáme se modlit, protože pokaždé, když se modlíme, vysíláme duchy. Nerozumíte? Modlete se za ty nejobyčejnější věci, nic nedělejte bez modlitby. Neplánujte si nic bez modlitby. Nepodnikejte nic, aniž byste se modlili. Bůh někdy stojí a drží v ruce určité věci a nedá nám je, protože jsme se nemodlili. Modlitba způsobí, že Bůh začne jednat. A tak dnes večer přemýšlíme o něčem jiném, ne o Božím jednání, a duchovní bitva proti nám a kolem nás zuří a my si neuvědomujeme její rozsah. Amen.

Písmo nám říká, abychom se jedni za druhé modlili. (Jakub 5,16)
Kladli jste si někdy otázku proč? Proč bych se za vás měl modlit? Důvod

Když jste moc unavení, ďábel si na vás smlsne. Sedí a trpělivě čeká, až se vyčerpáte.

je prostý, jsou různé oblasti, v nichž jste slabí, a jsou oblasti, v nichž jste silní. A právě skrze vaše slabosti přichází nepřítel. Chci tím říct, že oni vidí, co my nevidíme. Víte, vidí nás v duchu. Vidí nás v duchu. Uvidí každou poskrvnu, každíčkou vrásku a slabost a zaměří své síly na to slabé místo. Ale my jsme ve výhodě, víte proč? Protože máme své silné stránky a tam, kde má jeden bratr slabinu, druhý je silný. Boží duchové, kteří s vámi nedokáží právě teď jednat, protože jim možná ani nenasloucháte, půjdou za jinými bratřími a přimějí je, aby se za vás modlili. Probíhá tedy nepřetržitý boj, nějaký bratr se za

vás modlí, a Bůh najednou zasadí ďáblovi ránu. Vy jste si to nezasloužili, protože jste tomu ani nevěnovali pozornost. Chápete? Znamená to, že si musíme začít uvědomovat Boží ochranu kolem nás a práci, která se v duchu děje.

Když jste moc unavení, ďábel si na vás smlsne. Sedí a trpělivě čeká, až se vyčerpáte.

Četl jsem o jednom člověku, který přemohl lva. Byl to lýtý boj o život a o život jeho ženy. Ten lev byl hladový a napadl je. Utekli před ním do chatrče. Lev se snažil chatrč všemožným způsobem rozbořit. Nakonec se stáhl a vše vypadalo tiché a klidné. Tak se ti dva vyplížili ven a lev napadl ženu a držel ji za nohu. Její muž byl tak předěšený a bez sebe, že se vrhl na lva holýma rukama a začal ho bít. Lev se stáhl, muž popadl svou ženu a vběhl zpátky do chatrče. Ale ten lev tam číhal celou noc, celou noc se snažil dostat oknem do chatrče, ti dva se snažili dostat nějak pryč, ale lev tam pořád číhal. Písmo říká, že ďábel je jako hladový lev. Víte, že řvoucí lev je hladový lev a hledá, koho by sežral. (1. Petrova 5,8) Jednáme v duchu s novou situací, kterou jsme doposud nikdy nezažili. Je to tak.

Vzpomínám, jak jsme na Jamajce procházeli mnoha zvláštními duchovními problémy, protože jsme byli v zemi, kde lidé měli povědomí o duchovní aktivitě a používali duchy stejně jako se používají psi.

Vzpomínáte na verš, který mluví o čarodějích a psech? (Zj 22,15) Ano, čarodějové používají psy. Nicméně psi také využívají čaroděje. Byli jsme

To, co nám
zachrání život,
je celá Boží
zbroj.

v takové situaci a někdy jsme se divili, proč se všichni křesťané mají dobře, a my jsme trápeni ve dne v noci a neustále napadáni. Museli jsme se vyučit duchovním principům. Až nyní celé té věci rozumíme, protože většina věcí, o kterých si myslíte, že se vám jen tak přihodily, nejsou přirozené. Působí je duchové.

Chtěl bych, abyste si nalistovali v Bibli epištolu Efezským a podívali se do 6. kapitoly do 12. verše. Nejprve v 11. verši se píše:

„Oblecte se v celé odění Boží...“

Mám za to, že někteří z nás si oblékají nějakou Boží zbroj, ale to, co nám zachrání život, je celá Boží zbroj.

„Oblecte se v celé odění Boží, abyste mohli státí proti útokům d'ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.“

A tady je další problém, který, zdá se, nechápeme. Míval jsem potíže s bratřími, že měli všelijaké pocity vůči jiným bratřím. Přicházely sestry a měly všelicos proti bratřím a sestrám. Je to hloupý nápad, protože d'áblové si používají lidi, aby vás poštváli proti lidem. Když na vás někdo vystartuje, hned se mu koukněte přes rameno, abyste odhalili, kde se ten d'ábel, který ho proti vám štve, schovává. Protože naším nepřítelem není tělo a krev toho člověka, naším nepřítelem jsou duchové. A jedním z největších paradoxů je to, že nemůžete svolat starší, aby spolupracovali ve skupině. Nemůžete získat starší ke spolupráci a divíte se: Co je to s nimi? Kdyby totiž starší byli schopni vidět, že to není ten druhý starší, kdo je proti nim, ale že jsou to duchové, kteří proti němu povstávají, pak by byli schopni zvítězit. A tak se mu dívejte přes rameno a uvidíte toho ducha.

Když se budete dívat v duchu, Bůh vám toho ducha ukáže. Nebojujeme proti tělu a krvi, ale proti něčemu horšímu, proti duchům. Ani nebojujeme proti běžným duchům. Bojujeme proti knížatům a mocnostem. To znamená proti těm knížatům, která padla z nebe s velikou mocí. Chci

vám připomenout, že jedno z těch knížat bylo tak mocné, že mohlo zastavit Gabriela. A jeho moc je založena na tom, že my mu dáme život a autoritu. Víte, Židé dávali autoritu knížeti perskému tím, že ho uctívali a poddávali se mu. Chci, abyste pochopili, že každý duch, kterému se poddáte, má nad vámi moc.

Když vás satan obviní vám samým, sebere vám sílu. A o to mu jde.

Daniel se modlil proti duchům. Rozumíte, co myslím? Daniel nemohl zvítězit, protože jakmile do toho vstoupí modlitba třetí strany, je to obtížné. Modlím se za tohoto bratra, aby byl takový a makový a aby dělal to a to, ale on nechce. Stejně dělá něco jiného. Má svobodnou vůli, a tak stojí jeho právo proti mé modlitbě. Chápete, co myslím? V souladu s jeho právem přicházejí duchové a pomáhají mu, aby si zachoval svou víru. Takže zatímco já se tu modlím za něj, za to a to, on se modlí za něco jiného. Tak to bylo s Danielem. A tak jedni s druhými narážíme na tento závažný problém, kromě situace, kdy duchové začnou bratrovi ubližovat a on začne volat o pomoc. Když začne volat, Bůh sežene někoho jiného, kdo má autoritu, aby mu poslal život a vysvobození.

Takový je boj, který satan před církví ukrývá. Nevím, zda si pamatujete verš, který říká, že on žaluje na bratří dnem i nocí. (Zj 12,10) Satan je žalobník bratří. Víte, že člověk, kterého obviňuje nejvíc a komu žaluje nejvíc, jste vy? A často vám žaluje na vás. Když vás satan obviní vám samým, sebere vám sílu. A o to mu jde.

„Jsem k ničemu.“

„Vždyť víš, že jsem takový a makový.“

A jste odrazení. Vždy, když ztratíte odvahu, vězte, že d'ábel z vás vysává život. Cožpak nevíte, že v Bohu není odrazení? Jak by vás mohl Bůh odradit? Vždyť On ví, že zítra nebo pozítří se budete radovat a budete plní chvály, moci a slávy. Jak by mohl být odrazen? A tak vás vidí v těch vašich depresích a ví, že to vše je ve vaší hlavě. Ano. Když jsou proti vám okolnosti, přímo proti vám, a trápí vás fyzické věci, stejně je to ve vaší hlavě.

Když se proti vám pozvedne nějaká fyzická věc, měli byste vědět, že máte moc, máte zdroj, ke kterému se můžete obrátit, a že Bůh může změnit každou fyzickou situaci. Mám na mysli reálnou situaci, třeba že někomu dlužíte peníze nebo něco podobného. Sami víte, že tyto věci umí lidi přitlačit k zemi. Mnozí z vás jsou bez práce atd., atd. Někteří lidé z toho mají úzkost. Raději než tomu propadat – využijte ten čas! Využijte ho pro Boha. Dělejte pro Boha věci, které byste jinak nemohli dělat. A byl-li to ďábel, kdo vás připravil o práci, pěkně mu vypálíte rybník. Chápete, co říkám?

Cožpak
nevíte, že
v Bohu není
odrazení?

Ať vám ďábel udělá, co chce – použijte to proti němu. Máte tu moc, a když to uděláte, změní to bojové podmínky. Chci, abyste si pamatovali tato slova – On řekl:

„...milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému...“ (Řím 8,28)

Neříká mi to, že všechny věci napomáhají k dobrému. Ne. Platí to jen pro ty, kdo slouží Bohu, pro ty, kteří Boha milují. Chápete, co říkám? Jak je to tedy, když ta věc například není dobrá? Protože pokud všechny věci nenapomáhají k dobrému všem lidem, potom všechny věci nejsou dobré. Na tom se shodneme. Některé věci jsou zlé. Amen. No dobrá, a když se vám stanou špatné věci, tak co? Napomáhají k dobrému podle vašeho postoje. Když věříte, když jste vítězové – protože někteří lidé opravdu prohrávají, Bože, smiluj se nad námi.

Jsi-li vítěz, v okamžiku, kdy dostaneš ránu, řekneš: „Chvála Bohu, vítězství je na dosah. Nevidím ho, necítím ho, právě se cítím docela mizerně, ale vím, že tady někde blízko je vítězství.“

Chvála buď Bohu, dejte nyní Božím duchům právo vykročit a dát vám vítězství. Víte, důvod, proč vás ďábel raní, je, aby vás srazil. Když vám dá ránu a vy vstanete, už vám další ránu nedá, protože nechce, abyste povstávali a pozvedli se nad něj. Je to zbabělec. Když se mu vzepřete, uteče od vás.

Bratr Campbell včera mluvil o tom, že Bible říká:

„...zepřetež se ďáblu, i utečeť od vás.“ (Jakub 4,7)

Ale dnes jsou ďáblové tak troufalí, že jen běhají v kruzích a vracejí se zpět. Zasadíte mu ránu, on si oběhne kolečko a vrátí se zpátky. Dáte mu další, oběhne kolečko a je tu zas. Také jsme to zažili. Ale pravdou zůstává, že vy máte v této bitvě konečné slovo. Jinými slovy, Bůh nedovolí, aby na nás přišlo něco, co nejsme schopni ustát. Víte to? Ne víc, než co dokážeme unést. Přečtěme si ještě nějaké verše, které vás trochu posilní. Apoštol Pavel v 7. kapitole Římanům ve 23. verši, když mluví o duchovním boji, říká:

„Ale vidím jiný zákon v údech svých, odporující zákonu mysli mé a jímající mne, tak abych byl vězeň zákona hřícha, kterýž jest v údech mých.“

Zeptejte se sami sebe: Proč Bůh ďáblu dovoluje, aby proti mně používal mé slabosti?

Je to jediný způsob, jak zesílíte. Ano. Jste v bitvě, někde máte slabinu, to místo je nechráněné, a právě tudy ďábel přichází. Co se děje? Začnete ji bránit. Nic jiného vám nezbyvá, chcete-li přežít. Víte, co myslím? Raději v té oblasti začněte něco dělat. Už samo o sobě to, že vás satan napadne, znamená, že musíte něco napravit.

Nenechme se obalamutit a neříkejme: „To je prostě můj osud.“

Když vás satan v nějaké oblasti napadne, uvědomte si, že máte určitou slabinu a že s tím musíte něco udělat. Bůh čeká, až řeknete:

„Bože, tady mám slabost. Co s tím mám dělat?“ A dá vám odpověď.

Víte, Bůh vám to nemůže říct, dokud se nezeptáte. Nechápete? Bůh nemůže zasáhnout do bitvy a dát vám vítězství nad ďáblem v rozporu s pravidly hry. Pravidla hry praví, že Ho musíte prosit, a o cokoli požádáte, dostanete. (Jan 16,24) To jsou pravidla hry. Takže Bůh vidí, že to chcete. Sedí a říká: „Vy musíte být blázni, že mě neprosíte...“ a umírá touhou, abyste Ho požádali. Má to pro vás všechno nachystané a chce vám to dát, ale vy nežádáte.

Nikdy nezapomenu na období, kdy jsme dlouhá léta strádali a mysleli jsme si, že Bůh přece ví o všem, co potřebujeme, a tak Ho nesmíme

Bůh nemůže zasáhnout do bitvy a dát vám vítězství nad ďáblem v rozporu s pravidly hry.

žádat o naše potřeby. Věděli jste to? To bylo takové učení, které nás drtilo, a Bůh dopustil, aby nás to drtilo, dokud jsme se nedostali do bodu, kdy jsme zvolali:

„Bože, co je špatně?“

A On odpověděl: „Proste, a bude vám dáno.“

A tak jsme požádali, a dostali jsme. Je to prosté jako a–b–c, a přesto je to nejobtížnější část celého duchovního boje – nemodlíme se dost k Bohu. Cokoli se vám nedostává – samozřejmě, že jsem žádal o některé věci, které jsem nemohl hned dostat, ale dostal jsem je zaslíbené.

Prosil jsem Boha, aby zabil d'ábla, a myslel jsem to naprosto upřímně. „Bože, chci, aby byl na místě mrtev. Ať je po něm, protože působí příliš zkázy Božímu lidu.“

Bůh mi zaslíbil, že to svým časem udělá. Ale víte, vtip je v tom, že mi řekl: „Kdybych teď zabil d'ábla, byli byste všichni mrtví.“ Byl to dobrý vtip, ale je to smrtelně závažné, protože kdyby Bůh řekl: „Nyní vynáším rozsudek nad d'áblem, okamžitá smrt!“ každý, kdo souhlasí s d'áblem, by dostal zásah. Každý, kdo má něco z d'ábla, by to schytl, protože Boží soud by nepadl pouze na d'áblovu osobu, ale na všechno, co s ním má jakoukoli spojitost. Bůh tedy chce, abychom se nejprve odklidili z cesty, a teprve potom satana odsoudí.

Podívejme se nyní na jiný verš z 2. Korintským 10. kapitoly. Přečtěte někdo prosím 4. verš.

„Nebo odění rytěrování našeho není tělesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení ohrad, jímžto podvracíme rady, i všelikou vysokost, povyšující se proti umění Božímu, jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu.“ (2Kor 10,4–5)

Chvála Bohu. „*Jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu.*“ Jsem přesvědčen, že někteří lidé, aniž by si to uvědomovali, tím, jak přemýšlejí, čarují. Víte, jsou duchové, kteří jsou připraveni a ochotně půjdou a pro kohokoli udělají, oč je požádá. Ve chvíli, kdy máte špatný motiv, nenávist, ducha špatné motivace vůči někomu jinému – ti duchové vyrazí a berou to z vaší strany jako příkaz, aby šli a škodili tomu člověku. Proto nás Bůh žádá, abychom byli čistí. Abychom byli čistého srdce a čisté mysli. Proti nikomu si nic nedržíte, nic ve svém srdci, co by bylo proti

někomu. Jednoduše všemohoucího Boha poproste, aby to očistil, protože jinak to ublíží nejen jim, ale také vám. Protože ti duchové, jakmile jste je jednou použili, přijdou zpátky za vámi, protože u vás našli domov, místo. Ježíš Kristus řekl:

„...jde kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.“ (Jan 14,30)

Chci, abyste šli o krůček dál, než je abeceda evangelia.

Někdo řekl: „Až přijdeš k nám, tak nemluv o duchách.“

Ale ano, jeden bratr nás o to žádal, říkal: „Vážíme si tvého vyučování. Jsme požehnáni tvým slovem. Ale až přijdeš, nemluv o duchách.“

Amen.

A jiný řekl: „Nemluv o zkáze, to lidi děsí.“

„Nemluv o duchách.“

Teď poslouchejte: Vidím, jak na vás útočí neviditelné síly. Jak říkal bratr Campbell: pif, paf, pif, paf. Bratří po sobě navzájem střílí. Vidím neviditelné síly, jak to do vás perou, a musím stát stranou a nic o tom neříct. Jak by to bylo hloupé! Každý, kdo je veden duchem Božím, je syn Boží. (Řím 8,14) A dnešního večera duch praví, že k vám mám mluvit o duchovní bitvě, která je proti vám vedena. Copak nechápete, že proti vám přicházejí duchovní síly, o nichž nic nevíte?

Před pár týdny se bratru Ronovi přihodilo něco, co bychom nazvali neobvyklou nehodou. Byla to opravdu neobvyklá nehoda? Šel opravdu jen tak náhodou ven a benzín na něj a na vše kolem jen tak skočil a popálil ho i všechno okolo? Tomu nevěřím. Věřím, že to duchové na něj narařili. Možná z toho či onoho důvodu nedával pozor – ale Bůh zasáhl a zachránil ho. Obrátilo se to na dobré, že ano, bratře? Amen. Nezačal sis snad o něco víc číst Bibli? Amen. Nezačal ses snad o trochu víc modlit? Amen. Není možné, aby ďábel vyhrál. Ale duchovní mocnosti jsou proti nám a my bychom se měli mít víc na pozoru. Nikdy, nikdy, nikdy neustávejte v modlitbách jeden za druhého.

Nesnažím se tvrdit, že jsem vzor dokonalosti, ale myslím, že mi Bůh dal určité zkušenosti, a pro ty zkušenosti dělám určité věci. Před čtrnácti dny jsme byli doma a měli jsme puzení v duchu, abychom napsali sestře v Rockfordu. Prostě jsme měli pocit, že jí máme napsat. Mae si

povzdechla: „Den utekl a já jsem ještě nenapsala ten dopis.“ Modlili jsme se za tu sestru. A včera jsem slyšel, že byla na operaci s rakovinou a že byla úplně uzdravena. Prožila zázrak. Konečně jsme se dostali k tomu, abychom jí napsali, ale to už byla v nemocnici. Ale Bůh je tak laskavý, že nám říká, že jsme jedno tělo, ať jsme kdekoli. Když vám přijde někdo na mysl, když máte někoho na srdci, hned se za něj modlete, protože vám to neříká jen vaše srdce. To Bůh povolává lidi k modlitbě, povolává lidi na každém místě, protože to je způsob, kterým dosáhneme vítězství, věřte mi.

Efezským 6,12: *„Nebot' není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům...“*

Vy toho vládce znáte, hlavní vládce Spojených států je duch cizoložství a rozvodu a homosexuality. Ničí 75 % lidí. Letošní statistiky říkají, že 50 % sezdaných lidí se rozvádí. Slyšeli jste o tom? Padesát procent se rozvádí. Takže před tím neutečete, pokud vaše manželství není z Boha, dostihne vás to. Budete rozpolceni. Víte, po čem jde? Po vaší duši. Má nyní více moci, protože lidé mu ji dávají. Ale Bůh pracuje na tom, aby vysvobodil svůj lid. Jediné, co musíme udělat, je poddat se ve všem Boží ruce, a budeme vysvobozeni. Ale kromě nás vezměme v potaz další, kteří mají problémy.

Byl jsem šokován a překvapen, že k některým z bratří, které velmi dobře známe, o nichž jsme si nikdy nepomysleli, že by mohli mít v manželství problémy, že se k nim ďábel naboural. Nevynechá jedinou slabost, kterou někde hluboko máte. Bratří, říkám vám, jděte domů a ověřte si, že mezi vámi a vaší ženou není žádná skulina. Poslechněte mě. Udělejte vše, co je třeba, abyste tvořili dokonalou jednotu. Zazděte, zapečete všechny praskliny. Víte, co myslím. Jako když přichází zima a vy obcházíte dům a zamazáváte všechny pukliny a kontrolujete, jestli těsní okna, protože přichází bouře a už se zvedá vítr. Ďábel využívá každého možného prostředku k tomu, aby vás zmátl a váš dům rozbořil, protože domov je baštou církve. Nikdy se jako Boží lid nikam nedostaneme, a jako Boží hnutí, které má za cíl dojít přímo do nebes – nikdy se tam nedostaneme, když naše domovy budou zesláblé. Je to tak.

A tak Boží duch dnes večer pozvedá hlas proti duchovní aktivitě, kterou tady v lidech vidí. Vidí ve vás, kteří jste tady, aktivitu duchů, která

ničí vaše životy. Začněte se modlit proti duchovní aktivitě, která je proti vám namířena. Amen. Energie, která dnes vychází od falešného proroka, je něco většího, než jsem kdy viděl. Viděl jsem, jak byla smetena celá shromáždění. Je to jako když se valí Mississippi a vylévá se z břehů, bere s sebou všechno, co se dá. Slyšíte mě, bratří?

Máme obecenství s bratřími a ti přísahají, že nikdy nebudou kázat konečné smíření. Říkají, že to nenávidí, dokonce vydali knihy proti tomuto učení. Mluví proti některým lidem, kteří konečné smíření kážou. A přesto dovolili, aby tam přišel člověk, který je prokázaným zastáncem tohoto učení. Copak myslíte, že někdo v dnešní době bude tak hloupý, aby přišel a na rovinu vám řekl, že káže konečné smíření?

Řekne: „Miluj, bratře. Kážeme lásku. Kážeme milost, milosrdenství. Bůh je tak láskyplný. Bůh je tak milosrdný. Bůh je tak laskavý. Tohle kážeme – lásku a milosrdenství.“

Není to nic víc a nic míň než konečné smíření. Dělají to nepokrytě, veřejně, otevřeně a shromáždění se hroučí po tuctech. Je to tak, kácejí se. Tolik jich je uchváčeno. Ano.

Ale Bible praví: „Z jejich úst...“ Jde o slova, která říkají. On řekl: „Žáby vycházejí z jejich úst,“ a to znamená, že jejich slova aktivují d'ábly. Verš v 9. kapitole říká, že rozvázali duchy, kteří byli svázáni u řeky Eufkrat. (Zjevení 9,14) Jsou zlí duchové, kteří jsou uvolňováni v tomto čase. Přečti nám to, bratře.

„Tedy šestý anděl zatroubil, i slyšel jsem hlas jeden ze čtyř rohů oltáře zlatého, kterýž jest před obličejem Božím, řkoucí k šestému andělu, kterýž měl troubu: Rozvěž ty čtyři anděly, kteříž jsou u vězení při veliké řece Eufrates.“ (Zjevení 9, 13–14)

Rád bych, abyste porozuměli, že se tu mluví o šesté trubce a v šestnácté kapitole se mluví o šestém koflíku. Vidíte, že koflík následuje za trubkou. Bůh posílá zprávu, člověk ji odmítne a potom Bůh posílá soud. Zde vidíme, že Bůh říká: „Až zazní šestá trubka, až vyjde šesté poselství, přijde proti lidem určitá míra duchovního útoku.“

Vždycky, když začnete Bohu obětovat svou duši, abyste mohli vykročit po cestě, kterou nás teď učí, dávejte pozor na svou mysl, na své emoce, hlídejte svoji vůli, svoje touhy, hlídejte si svou duši. Nabídněte ji

Bohu. V okamžiku, kdy to začnete dělat, přijde na vás duchovní útok, protože satan říká: „Mám na to právo. Mám právo ho napadnout.“

Hovoří se tady o určitém období a já upřímně z celého srdce věřím, že jsme v časovém období, kdy jsou uvolňováni duchové, v historickém smyslu, rozumějte. Ale vy osobně budete napadeni, jakmile vstoupíte do té oblasti. Chápete, co říkám? Znamená to, že čím výše jdete k Ježíši, tím více vás d'ábel napadá a tím méně má proti vám síly. Ale napadá vás větší silou. Když vystoupíte nahoru a poklesnete, je s vámi konec, protože když se tam jednou dostanete, musíte tam zůstat.

Bůh vám řekne: „Vždyť víš, jak na to, tak tě tu s ním nechám.“

Takže máš moc mu vzdorovat, máš moc ho přemoci, tak ji použij. Chápete, co říkám? Bůh vám dává moc a Bůh dává satanu moc vás napadat. Jde o stejný princip, který vidíme u Ester. Vzpomínáte na něj? Ester požádala krále, aby zachránil její národ. Král řekl, že je jediný způsob, jak mohou být zachráněni. Boží slovo nemůže být porušeno, slovo perské a médké nemůže být změněno, aby vás zachránilo. Jinými slovy, Bůh nemůže své slovo změnit, aby vás zachránil, ale vy se můžete zachránit.

Řekl: „Vyzbrojte se na ten den.“

Vím, že jako církev se zdráháme ozbrojit, ale musíme pochopit, že se musíme ozbrojit. Rozumíte? Mnozí z nás fungují jako baptisté:

„My to tak moc neprožíváme, Bůh je dobrý. On nás zachrání. On nás vysvobodí.“

Když jste tam dole, tak to udělá, ale jakmile jste tady nahoře, Bůh vám dá moc a řekne: „Vysvobod' se!“

Je to jako toho dne, když mě d'ábel napadal a já jsem začal říkat: „Ježíši Kriste, ztrestej toho d'ábla. Pane, Bože, udělej to a to a to. Ó Bože!“

Ježíš mi řekl: „A proč to neuděláš sám?“

Tak jsem se otočil a řekl: „Jdi pryč!“ A on odešel.

Máš moc to udělat, ale místo abys to udělal, fňukáš: „Ó Bože, udělej to pro mě.“

Máš v ruce zbraň a někdo se blíží a chystá se, že tě zastřelí.

„Ó Bože, prosím, zastřel ho.“

On ti dal moc k vítězství. Halelujah. Tak zvítěz! Chtěl bych, abychom si toto porozumění podrželi. Promlouvejte slovo v autoritě. Mluvte slovo s autoritou.

„Tohle chci a tohle se stane, protože mi Bůh dává moc promluvit slovo.“

Vraťme se trochu – slovo antikrista či slovo světových mocností nebo co to je – abyste mohli porozumět, co říkám.

K dnešnímu dni v roce 1983 dostoupila nepravost určité úrovně pokročilosti, tak aby mocnosti, které jsou rozvazovány neboli dávají autoritu ďáblům, protivili všemu, co je proti nim, co s nimi nespolupracuje. Rozumíte mi? Jinými slovy nabývá na síle ekumenismus, všichni se spojují se všemi, duch sjednocení povstává a každý chce být přikryt, každý chce někoho, člověka, pod nějž by se schoval. Je tam duch. Ten duch se vás bude snažit přesvědčit, že nemáte pravdu a každý, kdo se mu postaví, se stane terčem. Ti duchové se budou snažit vás jakýmkoli dostupným způsobem sejmout. A jestli máte nějakou slabost, je po vás. Chci říct, že po vás půjdou, nemyslím, že nutně zahynete, ale budete napadeni.

Takové maličkosti – jsme napadáni nějakým nachlazením. Ano. Hříšníci bývají napadáni stejným kašlem.

Ale my se musíme pozvednout a říct: „My to, satane, odmítáme. My to nechceme. Zmiz odsud!“

Odmítněte ten kašel. Máme tendenci sympatizovat:

„Ale, je to jen obyčejné nachlazení.“

No, není to běžné nachlazení, protože jsem to nikdy nemíval. Ta věc mě napadne a postupně se rozmáhá – a já si začínám uvědomovat, že kdyby mě to nezasáhlo v takové míře a bylo to jako vždycky předtím, vůbec bych na to nepřišel. Ale teď jsem kašlal a kašlal a kašlal. A tak jsem tam stál a bojoval s tou věcí a byl jsem nemocný. Prostě jsem kašlal a kašlal a nemohl jsem přestat, bylo to hrozné.

To bylo večer a další den ráno mám jet do jiné církve v San Franciscu. Ale už jsem z toho kašle polomrtvý. Vstanu ráno ve jménu Ježíše Krista a kašlu. Ve jménu Ježíše budu kázat, vezmu Bibli a začnu kázat.

Nic, co se nám děje, není přirozené.

Myslím, že moje žena mě ještě nikdy neslyšela kázat tak mocným hlasem nebo to aspoň už hodně dlouho neslyšela. Kázal jsem silným hlasem, velmi zřetelně, po celou dobu kázání ani potom jsem nezakašlal. Už jsem ten kašel vůbec neměl. Samozřejmě Burt i ostatní věděli, že to byl zázrak. Modlili se za mě, protože jsem nemohl mluvit, úplně jsem přišel o hlas.

Chtěl bych, abyste věděli, že nás ďábel napadá a snaží se, abychom si mysleli, že to je přirozené. Není to přirozené. Nic, co se nám děje, není přirozené. Amen. Jakmile jste jednou duchovní, nemusíte nic zduchovňovat. Slyšíte? Chci říct, že mě ďábel mnohokrát nachytal ve svém přirozeném táboře. Ale když pomyslíte, že kážeme od té doby, co nám bylo dvacet, a nikdy jsme nebyli v nemocnici ani u doktora až na tu jedinou výjimku, kdy Mae měla rakovinu a bylo jí tak zle, že šla k lékaři – nicméně i tehdy ji uzdravil Bůh. Jsem si jist, že tam šla kvůli tomu doktorovi, protože to musel celé zdokumentovat a řekl, že nic podobného nikdy předtím nezažil, protože Mavis podle něj měla být dávno mrtvá. Držel v ruce ty papíry a celý se trásl, ale já vím, že Bůh ho chtěl spasit. Takové jsme obdrželi svědectví. Ale, víte, po těch letech už nejsem mladík, už kážeme dlouho. Vůbec mi to nepřijde, cítím se na třicet, ale těch třicet už mi je asi tak posledních třicet let. ☺ Amen. Určitě sami víte, že budu pracovat jako třicátník, půjdu a budu dělat na stavbě nebo někde jinde, jako by mi bylo třicet. Tak se opravdu cítím. Víím, že to musí být Boží zásah.

Ano, musí to být Bůh, protože když věříte Božímu slovu, budete v něm chodit a nepadnete a zvítězíte. Jsou to všechno duchové, kteří vás bombardují. Když ve své mysli přijmu, že jsem nemocný, budu nemocný.

Věřím, že nás Bůh přivádí do jiné oblasti porozumění, že se musíme vzepřít přirozenému. Proti tomu, co se zdá být přirozené, co vypadá, že to tak musí být, protože je to přirozené – musíme vědět, že jsme cílem nejmocnějších duchů světa. Ano. Jsme cíli nejmocnějších duchů světa a já vás prosím, abyste se nepřestávali modlit jedni za druhé, protože někteří z bratří, o nichž si myslíte, že jen tak proplouvají a jsou v pohodě, musí čelit útokům. Jak jsem vám řekl, zjistil jsem, že některá manželství, o nichž by vás to ani ve snu nenapadlo, jsou pod útokem. Jsou to lidé, o kterých víte, že jsou s námi a spolupracují s námi. Nevíte však, že ďábel takovým způsobem vniká do jejich domova.

Postavte ve svých domovech zátarasy. Musíte děti vést k Bohu. Slyšíte? Musíte vést děti k Bohu, protože všechno, co je neposlušné, bude napadeno. Děti musí být vedeny k Bohu, musí se naučit Bohu rozumět.

Musíte vést děti k Bohu, protože všechno, co je neposlušné, bude napadeno.

Někdo řekl: „Nepouštějte jim televizi, protože jim to zmate hlavu.“

Já to tak nevidím. Myslím, že musejí mít televizi a že se nesmějí chtít dívat na určité pořady. Musí je samy od sebe vypnout. Musejí určité věci zavrhnout. Tehdy, chvála Pánu, máte syna. Nemáte robota, který vás poslechne, a jakmile se dostane z vašeho dosahu, tak se na to podívá.

Vnímám situaci tak, že nám Bůh říká: „Musíme začít dělat věci správně. Domov je Boží bašta. Tam to všechno začíná, tam probíhá boj. Člověk může ráno odejít z domu, ale doma prohrává. Přichází do církve jako poražený. Chápete, co myslím.

Učiňme své domovy duchovně bezpečné.

Mluvte s dětmi, aby váš dům byl duchovně zabezpečený. Mluvte s nimi. Přesvědčte se, že milují Boha, že je jenom nenutíte: „Teď udělej tohle! Tohle udělej! Tamto udělej!“ Jako děti Indiánů – dokážou hodiny sedět bez hnutí. Jsou jenom podřízené, to není náš cíl. Chceme, aby lidé milovali Boha, děti, které milují Boha, děti pokřtěné Duchem, děti, které mluví v jazycích a dostávají od Boha víze. Protože jejich srdce jsou vnímavější než mnohých z nás, mohou se setkat s Bohem víc než většina z nás.

Jednou jsem byl svědkem velikého vysvobození, které přišlo do církve, kde byl můj bratr pastorem. Přišlo to skrze dvanáctiletou dívenku.

Povstala a řekla: „Satan má v tomto shromáždění svoje lidi.“

A řekla: „Satane, opusť toto shromáždění.“

On na to: „Mám tu taky svoje lidi.“

Pamatujte, že tam stojí a prorokuje, přede všemi. Mluví svým obyčejným jemným hláskem.

Řekla: „Satan říká, že tu má taky svoje lidi.“ – „Bůh říká, že mu mám říct, ať si sbalí své lidi a jde.“

„Satane, vezmi si své lidi a jdi odsud!“

Nato tři lidé vyskočili z lavice a vystřelili ze dveří jako kulky. Ona je pouze ve jménu Páně napomenula. Potom na to místo padla Boží moc. Chtěl bych, abyste porozuměli, že děti jsou součástí církve a taky musejí chápat, že na ně přicházejí stejné útoky jako na všechny ostatní lidi. Ti samí duchové, kteří byli vypuštěni do dnešního světa na konci časů, jsou vypuštěni na děti stejně jako na dospělé. Když si začneme těchto věcí všímat, budeme schopni je porazit. Ale mějte pořád na paměti, že nebojujeme proti lidským bytostem.

Doufám, že nikdo v tomto shromáždění nebude mít nic proti někomu jinému. Kdyby někdo přišel a usekl vám nos, měli byste vědět, že to udělal ďábel. Ano. Když toho člověka obviníte a začnete mít vůči němu zášť, pak vězte, že vás ďábel taky dostal. Mluvíme o duchovním boji. Nikdy nemějte nic proti žádnému člověku, protože celý svět je duchovní, nežijeme v přirozeném světě. Chodíte někdy ven a sledujete duchovní projevy?

Běžte do ulic a dívejte se na duchovní projevy. Nevím, děvčata, jestli některá z vás nosí kraťasy, nevím, jestli takové věci nosíte, ale vidím, že se to nosí všude. Stoupněte si někam na roh ulice nebo do nákupního centra a sledujte duchovní manifestace lidí, kteří přicházejí, a všímejte si, co se děje s jejich životy. Vězte, co mají doma, a vězte, jakou vzpourou je ďábel ovládá, jak je tento národ, tento lid pod mocí satana. A pochopíte o něco lépe, proti čemu bojujete doma, protože křesťanské dívky chtějí nosit doma kraťasy. Je to tak.

Viděl jsem dívku, která si vzala kraťasy a šla ven, ale když mě uviděla, obrátila se na podpatku a převlékla se do dlouhých kalhot, protože já bych si nebral servítky – vidím dál. Vidím za tu přirozenou věc. Když se podívám na dívku nebo chlapce nebo na bratra či sestru, vidím někdy duchy. Ano. Divíte se proč?

Měli jsme v církvi jednu rodinu, měli krásnou holčičku. Vyrůstala s námi a měli jsme ji rádi, byla moc milá a rodiče by jí snesli modré z nebe. Ale ve škole, kam chodila, všechny dívky dělaly to či ono.

Řekl jsem její matce: „Ať odolává. Nedovolte jí dělat, to co dělají ostatní děvčata.“

„Ne, musí být normální. Když nebude normální, budou se jí smát, obrátí se proti ní.“

Děvčata, vy víte, jaké to je ve škole, když se proti vám ostatní obrátí, že? Je to jako úder pěstí mezi oči. Nebo ne? Ale ano.

Říkají: „Hele, křesťanka. Je taková a taková a tohle a tamto...“ A smějí se vám a tak dále.

Ta matka řekla, že její dcera musí být normální jako ostatní děvčata. Takže když se děvčata do něčeho pustila, přidala se k nim. Když někam šly, na nějakou akci, šla s nimi a tak podobně. Pomalu ale vyrůstala a najednou se z ní stala mladá dáma, která byla naučená dělat to, co ostatní. Její kamarádky se odstěhovaly z domu a zařídily si vlastní bydlení a měly své chlapce. Takže jí přišlo normální se odstěhovat a mít svůj byt a svého chlapce. Nedopadlo to dobře. Rozumíte tomu, co vám říkám?

Kdyby ta dívka věděla: Jsem jiná než ony, jsem Boží syn, nedělám to, co ony, nejdu za nimi, to ony musejí jít za mnou, pokud se chtějí řídit dobrým příkladem.

Toto musí vědět od dětství. Ale způsob, který vám předkládají, jak máte vychovávat své děti, není, aby dítě věřilo, že je jiné, ale právě naopak, aby uvěřilo, že je normální jako každý jiný. Vidím v tom nebezpečí, je to ďáblův plán. Je to duchovní plán. Ano. Je to duchovní plán, který má přimět vaše děti, aby šly stejnou cestou jako všichni ostatní.

Viděl jsem, jak učitelé ve škole cíleně znesvěcují děti, programově.

Jedna učitelka v Detroitu říkala dětem: „Nadávejte! Nadávejte! Nadávejte co nejvíc!!“ A když nadávaly a nadávaly, řekla jim: „Nadávejte ještě víc! Zbavte se komplexů!“

Jedno děvče z toho bylo tak rozhozené, že přišlo domů a celé se třásl. Matka volala do školy, aby zjistila, co se stalo. Zeptali se jí:

„A o co jde?“

„Proč jste to tomu dítěti udělali?“

Učitelka řekla: „Je prostě přecitlivělá. Nesmí být tak citlivá.“

Chápete, co vám říkám? Zkoušejí na děti všechny tyhle malé démonické triky. Není přirozené, co dělají. Jedna učitelka v San Franciscu se svlékla, aby učila děti anatomii na svém vlastním těle. Učila je na svém vlastním těle. Svlékla se ve třídě do naha. Máme tedy co do činění s lidmi, kteří nejsou blázni v tom smyslu, jak jsme bláznivost dosud vnímali. Dříve se považoval za blázna ten, kdo běhal a ječel a křičel a dělal pozdvižení. Ale dnes programově znetvořují druhé lidi a jejich mysli. Proti tomu stojíme, proti svévolnému útoku satanských mocností, kdy proti vám jdou lidé duchovně. Lidé proti vám jdou duchovně.

Viděl jsem lidi, jak se sklonili k modlitbě a modlili se proti druhým lidem. Ano. Když se proti vám modlí, co myslíte, že dělají? Vysílají proti vám duchy. Když bratr padne, dejte si pozor, abyste se nemodlili proti němu. Víte, jak se proti němu můžete modlit? Bratr opustil shromáždění a odešel do jiného společenství.

„Bože, přiveď ho zpátky. Prosím, Bože, přiveď ho zpátky.“

Vlastně se sjednocujete proti němu. Když budete Boha prosit, aby mu požehnal a aby mu pomohl a posilnil ho, když je mimo, on potom přijde na to, že udělal chybu a vrátí se. Ale nikdy se nemodlete, aby se vrátil, protože se budete natahovat a vysílat všelijaké duchy, aby působili proti jeho vůli a přitáhli ho zpátky.

Mnozí z nás nevědí, jak se máme jedni za druhé modlit a potřebujeme porozumět právům duchů v boji. Chci, abyste se mě ptali. Pojdme to prodiskutovat. Duchové mají určitá práva, která aktivujete svým jednáním – když děláte určité věci, dáváte tím duchům určitá práva, aby proti vám určitým způsobem povstávali. Bůh říká, že musíme ucpat otvory, protože nebojujeme proti obyčejným duchům, bojujeme proti mocným knížatům, a ta fungují podle pravidel. Rozumíte? Jdou podle pravidel. Ale my si musíme začít dávat pozor, být při smyslech, protože každou poskvrou, každou chybou, každým přehmatem se ďáblu doširoka otevíráte, aby vás napadl.

Bych byl rád, kdybychom si tu věc důkladně prodiskutovali. Mám pocit, že se někdo chce na něco ohledně této situace zeptat. Amen. Nenechte se ničím odradit. Jakákoli otázka, která se týká vás nebo druhých, vám přijde na mysl, zeptejte se a podíváme se na to.

OTÁZKA: Jak má křesťanský otec jednat se synem či dcerou, který je náchylný k určitému duchu či duchům a chová se nevhodně? Použil bys na něj vždy fyzický trest?

Bratr Cecil: Ne.

OTÁZKA: Je potřeba se proti tomu modlit, a to je dlouhodobý, každodenní úkol. V určitém bodě pak musíte jednat. Jak jej ale najít? Dítě vyrůstá pod vlivem mnohých kamarádů. Snažíte se být dobrým křesťanským příkladem a svědectvím a snažíte se ovlivnit je tak, aby se rozhodovali pro podobné věci. Jenže touhy vašich dětí plynou s davem.

Bratr Cecil: Právě jsem přijel z Detroitu. Před pár dny jsme byli v Detroitu s bratrem, jehož syn byl úplně mimo. Byl naprosto nezvladatelný. Dokonce se odmítal podříditi i zákonům země. Zavřeli ho do vězení. On se jim vzpíral a řekl: „Jak dlouho mě tu chcete držet?“ Prostě byl vzpurný. Nakonec ho pustili.

Bratři se sešli. Jeden bratr řekl: „To není normální. To, co ten mladík provádí, není přirozené. Stojí za tím nějaký duch, který ho ponouká.“

Tak se toho chlapce zmocnili, napomenuli toho ducha a vyhnali ho z něj. Ten chlapec je teď někdo úplně jiný. Změnil se i gang, jehož byl součástí, protože jej následovali.

– „Vysvětlili mu něco, než se pustili do vymítání? Ptali se ho na něco?“

Ale vždyť mu to vysvětlovali pořád dokola. A on jim na to říkal: „Nechci vaše křesťanství, nezajímá mě...“

– „Vysvětlili tomu chlapci, že to je duch, že to není přirozené?“

Ano, ale nevěřil tomu. Ale když byl ten duch vyvržen, chlapec řekl: „Táto, slibuju ti, že už tohle a tamto nikdy neudělám.“ Změnil se.

Jinými slovy, někteří duchové neodejdou, dokud je nevyženete. Máte dítě, které je jak utržené ze řetězu – a máte tělo Kristovo, které má moc. Bratři povstanou do pozice autority a ďábla vyženou. Chápete, co myslím? Ďábel nemůže v žádném případě odolat Božímu lidu. Když toho ďábla vyženete a pošlete do propasti a dáte na vědomí všem ostatním duchům, že když se budou kolem toho chlapce ochomýtat, pošlete je do

propasti, zacouvají. Po nějaké době, když dostanou párkrát po čenichu, zacouvají. Nic si nedovolí, protože se budou bát, že budou trvale odstraněni.

Víte, my jsme vítězové. Už jsme vyhráli. V žádném případě už bychom se neměli sklonit před žádným duchem, protože máme mandát k tomu, abychom je zničili. Věřte mi, ať už vás trápí, co chce, máte mandát s každým duchem, který vás trápí, skoncovat. A musíte to udělat. Jen se nebojte a nedopust'te, aby někdo mezi námi zahynul.

Je to otevřená válka a duchové vycházejí, aby zničili celé lidstvo.

Když vidíte hříšníka, jak jde do zahynutí, jděte po d'áblu, který ho svazuje. Je to otevřená válka. Nejedná se o případ, kdy máme času nazbyt. Je to otevřená válka a duchové vycházejí, aby zničili celé lidstvo. To, co provádějí lidem venku na ulici, nenávidíme stejně jako to, co dělají nám.

Nemůžeme říkat: „My jsme křesťané, my se s těmi lidmi nestýkáme.“ Jsme však s nimi spojeni. Je to naše společnost. Najdeme mezi nimi lidi, které Bůh chce spasit. Jsou-li ochotni se vydat něčemu z toho, čemu věříme, dejte jim to. Vysvobod'te je, vždyť někteří budou spaseni, protože byli vysvobozeni.

OTÁZKA: Rodinní duchové v malém dítěti – jak s nimi nakládat? Musíme čekat, dokud nejsou dost velké, aby tomu rozuměly?

Bratr Cecil: Vy máte moc, máte autoritu napomenout toho rodinného ducha a vyhnat ho ven. Nejčastěji toho ducha mají i rodiče a nechtějí se ho pustit. Ale tentýž duch v dítěti to dítě trápí. Rodiče se musí toho ducha vzdát, potom ho napomenete v dítěti i v rodičích.

Porozumění musí přijít. Vyprávěl jsem vám případ dítěte, které tlouklo hlavou o zem. Jednoho dne by se zabilo. Když se rozčílilo, seklo sebou o zem a začalo mlátit hlavou do podlahy, buch, buch, celou svou silou, dokud nebylo samá modřina a podlitina.

Tak jsem toho ducha napomenul, ale všiml jsem si, že vždy, když jsem toho ducha napomenul, dítě se rozeběhlo k mamince.

Řekl jsem tedy: „Jeden z vás toho ducha má, je to rodinný duch.“

Mohl jsem rovnou ukázat na matku, ale neudělal jsem to. Řekl jsem jen: „Je to rodinný duch.“

Její manžel se rozhlédl a říká: „To jsi ty, vzpomínáš, co jsi dělávala, když jsi byla malá?“

Matka odpověděla: „Ano, tohle jsem v dětství dělávala.“

Řekl jsem: „Dobře, chci, aby ses toho tady a teď zřekla. Ten duch s tebou pořád ještě je. Pokaždé, když ho napomenu, přijmeš ho. Víš, ten duch uteče od dítěte a schová se v tobě. Takže zatímco se tu snažím dítě toho ducha zbavit, máš ho ty. Když opustí dítě, vrátí se k tobě.“

Víte, duchové utíkají z místa na místo. Tak jsem napomenul ducha v matce, a dítě bylo okamžitě uzdraveno. Nádherný chlapec, už nikdy netloukl hlavou o zem.

– „Poslali jste toho rodinného ducha do propasti?“

Samozřejmě. Ano. Tenhle se nemůže vrátit, ale může přijít jiný. Tak to s duchy funguje, bratří. Když je někde prázdné místo, nějaký duch dozajista přijde.

Sestra Mavis: Nejednají, tak jak si myslíme.

Bratr Cecil: Není to vendeta. Vede-li vás k tomu, abyste poslali nečistého ducha do propasti, Boží duch, udělejte to. Jinými slovy, nemyslete si, že musíte každého ducha, kterého napomenete, poslat do propasti.

OTÁZKA: Můj syn měl neustále problémy se slyšením a my jsme se za to modlili. Na přirozené rovině jsme udělali vše, co jsme mohli, ale problém přetrvává. Chápu to správně, že bychom se měli sejít a napomenout ducha? Nebo máme jen pokračovat v modlitbách?

Bratr Cecil: Ne. Bůh říká: „Žádejte, oč chcete, a stane se.“ Rozumíte? Je třeba, abyste tomu začali věřit do té míry, že povstanete a řeknete: „A dost! Už ani minutu navíc, musí to skončit teď. Vyjdi!“ – „Bud' uzdraven!“

Ale vůbec nepomůže, když půjdete a řeknete: „Bud' uzdraven!“ protože máte učení, které říká, že člověk musí být uzdraven. Rozumíte

mi? Musíte mít puzení od Pána. Pak se za to modlete, a stane se. Úplně jednoduše se to stane. Zvláště, když ten mladý muž vyzná: „Cítím, že budu uzdraven, když se teď za mně pomodlíš.“ Zařídte, aby se dozvěděl víc o Bohu, aby byl pokřtěn Duchem svatým. Je pokřtěný v Duchu? Děti by měly být pokřtěny v Duchu.

Děti, chcete být pokřtěny v Duchu svatém? Ano? Chvála Pánu, je to vaše! Duch svatý je váš. Bůh vám jej dal. Nejste příliš malí na křest Duchem. Chvála Pánu.

Nějaké další otázky?

Efezským 6,12: *„Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu (mocným princům), proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.“*

Knížatstva proti nám bojují v naší práci. Nevím, proč je tady ta továrna pořád zavřena, proč se tam nevyrabí. Nevěřím, že ji zavřel Bůh. Vidíš to taky tak, bratře? Nevěřím, že je to Bůh, kdo ji zavřel nebo způsobil, aby byla zavřena či úplně zrušena. Vnímám, že pokud vy, bratři tady, chcete práci, chcete se vrátit ke své práci, kterou jste tady měli, měli byste se shromáždit a říct: „Bože, chceme zpět svou práci. Bože, otevři prosím továrnu nebo něco udělej, chceme svou práci zpět.“

Vnímáte-li, že je situace taková, jak jsem ji popsal, musíte dostat svou práci. Cítím, že můžeme mluvit slovo a způsobit, že továrna bude znovu otevřena a bude tam zase práce. Bůh to udělá kvůli křesťanům. Amen. Ano, udělá to kvůli svým dětem. A až to udělá, zjistíte, že máte moc. Jakmile budete mít moc, musíte obcházet oblast okolo Schulyeru.

– „Domníváš se, že je továrna zavřená kvůli křesťanům?“

Přesně tohle říkám. Víím, že si to Bůh může použít, i když to způsobila nějaká zlá věc. Vííte, co tím myslím? Bůh by si to použil. Bylo by však nešťastné, kdyby si Bůh nemohl získat pozornost svých dětí jinak než zavřením továrny. Bylo by to velmi smutné. Pokud se poučíme z této lekce, je nevyšší čas továrnu zase otevřít. Nejsem v tom přímo zainteresován, ale cítím, že máme moc A můžeme ji použít, pokud chceme.

Řekněte: „Bože, otevři továrnu. Dej svým dětem zpátky práci.“

Pokud Bůh nechce, abyste tam pracovali, pak je to jiný příběh. Já však víím, že se nemodlíme dostatečně. Modleme se. Pojďme proti silám

zla. Když Boha prosíme za věci, které chceme, děláme přesný opak toho, co chce ďábel. Věci se díky tomu nebudou dít ďáblovým způsobem. Pokud se věci dějí podle ďáblový vůle a my se ani nemodlíme, pak neříkejme: „Asi to není Boží vůle,“ protože to ani nevíme.

Ještě jsme svobodně nepovstali a neřekli: „Bože, jsme bez práce už tolik měsíců, naše rodiny mají potřeby, chceme to a to.“

A Bůh otevře továrnu. Není-li to Boží dokonalá vůle, zjeví vám to. Nesmíme jen tak sedět, aniž bychom Boha prosili. Musí to však být konkrétní prosby s vírou. Nesmíte prosit, dokud neuvěříte, že se tak stane. Když věříte, stane se. Jak vidíte, tohle se týká také bojování s duchy.

OTÁZKA: Když jsi před chvílí mluvil o tom, že jsi žádal Boha, aby nás vysvobodil od ďábla, řekl, že ano, ale že to nemůže udělat hned. Četli jsme 2. Korintským 10 a mluvili o strhávání představ. Verš 6 říká:

„A nahotově majíce pomstu proti každému neposlušenství, když naplněno bude vaše poslušenství.“

Bratr Cecil: Ano, nebyli bychom k ďáblu féroví. Nejsme absolutně poslušní, a přesto jej chceme vymazat z povrchu země. To se ještě nemůže stát, Bůh čeká na nás. Nejzvláštnější na tom všem je, že celá bitva závisí na nás, čeká na nás. Jakmile dojdeme do bodu dokonalé poslušnosti Bohu, On zasáhne v náš prospěch.

Jakou máš otázku, Julie?

– „Nemám žádnou otázku.“

Máš tedy odpověď?

– „To bych si přála.“

V tom případě máš otázku. Víte, vždycky jsem to říkával a pak jsem párkrát musel činit pokání.

Půjč mi prosím ten globus. Tady se nacházíme, tady je Amerika. Tady sever, tady jih, východ a západ. Řekněme, že jste ve středu Ameriky, přesně zde, a z nebes zazní mocný hlas: „Jerry, jdi na sever.“ Jerry s tím má trochu problém, protože podniká v téhle oblasti, v Maine. Místo aby se posunul na sever, vydá se Jerry na východ. Až bude Bůh mluvit s Jerryem v Maine, co mu řekne? No tak, podívejte se na mapu a řekněte

mi to sami. Pamatujte však, že se původně nacházel zde a Bůh mu řekl, jdi na sever. Byl by to asi severo severo západ, tak by znovu dosáhl původního cíle.

To je to místo, kde vás Bůh chce mít, vy jste se však mezitím přesunuli z místa, kde jste se původně nacházeli, a tak se změnil i příkaz. Čím dále se vydáte, tím víc se změnil původní rozkaz, aby došlo ke korekci. Rozumíte? A tak spousta věcí v našich životech, spousta toho co Bůh dělá, není kvůli Jeho dokonalé vůli. Naopak, je to korekce, kterou musí Bůh v našich životech provést. Chápete? Někdy je taková nápravná akce velmi bolestivá, ani nevypadá, že je z Boha. Bůh vámi ale musí docela smýknout, aby vás dostal zpět tam, kde jste měli být, když jste obdrželi slovo, které jste neposlechli. Víte, takové jsou životy náš všech.

Dnes ráno se mě jeden bratr ptal na uzdravování. Věřil, že Bůh má uzdravit každého, protože Slovo říká: Já jsem Pán, který tě uzdravuje. Slovo říká toto a Slovo říká tamto. Uzdravení je chléb dětí, musíme jej přijmout. Všichni bychom měli být uzdraveni.

A zatímco ke mně mluví, mám vizi. Řekl jsem mu tedy: Dobře, bratře. Bůh se snažil získat pozornost jednoho bratra, snažil se a snažil, a nebyl toho schopen. A najednou vidí, jak se ten bratr vydal cestou, kde bude zasažen nepřítelem a onemocní. Bůh dovolil, aby se to stalo, a dopustil, aby ten bratr skončil v nemocnici. Bůh s ním začíná mluvit a skrze utrpení si získá jeho pozornost. Vy tam napochodujete: „Ve jménu Ježíše, buď zdrav!“ Hodíte mu lano, vysvobodíte jej a necháte jít. Byla by to Boží dokonalá vůle?

– „Ne, v tomto případě by to dokonalá Boží vůle nebyla.“

Jiný případ. Máme tu hříšníka nemocného na smrt, který trpí. Jdete a vložíte na něj ruce, darujete mu uzdravení, chléb dětí. Uzdravíte jej, on pak jde a někoho zabije. Copak nevíte, že kdyby jej Bůh nedržel déle, byl by ten člověk ušetřen skutků, které by spáchal? Někdy lidi uzdravíme a oni jdou a činí nepravost.

Pak jsem mu pověděl případ chlapce s kulkou v hlavě, jehož jsem byl účasten. Šel jsem za ním do nemocnice a řekl: „Přináším ti dnes Boží nabídku. Můžeš být uzdraven, nebo můžeš zemřít a jít do pekla.“

Chlapec je v bezvědomí, já však vím, že mi naslouchá, že slyší.

Řekl jsem: „Vím, že mě slyšíš, tak ti to pro jistotu říkám. Bůh tě povolal. Ty ses ale toulal a dělal všechno možné kromě služby Bohu. Teď jsi na své smrtelné posteli – už nebudeš žít. S jedinou výjimkou – chceš-li žít, čiň teď pokání. Modli se se mnou modlitbu hříšníka.“

Leží tam už pět dní v bezvědomí, s kulkou zarytou někde v mozku. Jen čekají, až umře. Nic mu nepodávají, jen čekají, až zemře. Má na sobě stejné šaty, ve kterých ho našli, když byl střelen, jen ho dali na JIP a obrátili ho tváří dolů v očekávání, že zemře.

Vlezl jsem si pod něj a řekl: „Pohled, Pane, zhřešil jsem a jsem mimo Boží slávu.“ Dal jsem mu čas, aby to mohl opakovat ve své mysli. „Pane, byl jsem vzpurný a neposlušný. Chci Tě, Pane, poprosit, abys mě zachránil svou krví. Slibuji Ti, Pane, že Ti budu sloužit po celý život, který mi ještě zbývá, jestli mě z téhle nemocnice vyvedeš živého.“

Vstal jsem a vykročil ze dveří, když tu na mě někdo zavolal. Uvědomte si, že to byl malý pokoj JIP, kde jsme byli sami, sestry se mi smály. Smály se, že si jdu popovídat s mrtvým mužem. Řekl: „Děkuji.“

Chtěl jsem si být jistý. Nechtěl jsem odejít a mít svědectví, které není jisté. A tak jsem se vrátil a celou věc zopakoval.

Jeho rty se začaly třást a zašeptal: „Děkuji!“

Přijal, vím to. Je to určitý obchod. Uzavřel jsem s ním dohodu. Víte, jak to myslím? Jak bych se za něj mohl modlit a vysvobodit jej, kdyby pak šel a zase dělal zlé věci proti Bohu? Řekl jsem mu pravdu. Vyšel z nemocnice s kulkou v hlavě, protože ji nedokázali dostat ven. Ale vyšel ven.

To je to, co myslím. Zuří bitva, a my jsme stoprocentně na jedné straně. Měli bychom se vy i já ujistit, která strana to je, a podle toho bojovat. Chvála Bohu.

Dobrá, nemáte-li už nic, co by bylo třeba říct, popřejeme vám dobrou noc. Je dobré říct, že už není, co dodat.

Chvála Pánu. Duch dnes mluví velmi jisté slovo: Nebojujeme proti tělu a krvi. Přivádí nás k porozumění. Někdy není třeba dlouhého kázání,

jen toto uvést do života. Nebojujeme proti tělu a krvi. Okolo nás se pohybují duchové, kteří se nás snaží svést, zradit nás, rozčítit nás. Jsme vítězové. Bůh nás učinil vítězi. Není nic, co by nás dokázalo přemoci, jen my sami.

Bůh vám žehnej.